

คนรัก

ทิวสนเอนโอนอ่อนซ้อนเรียงแถว
เสียงสนแผ่วแว่วมาพาใจฝัน
ยินลมคำปราพ้อทยอกล้อกัน
เหมือนจะหยันฉันเขลानักกัดชายเดี่ยว

โคกอะไรไม่โคกเศร้าเท่าที่รัก
มาหาญหักผลาญใจให้เสี้ยวแลบ
แสร้งรักเป็นเช่นบ้านประสานเกลียว
ยอมแน่นเหนียวท่วงหนักกว่ารักใด

“หลงรักเขาข้างเดียวเหมือนเกลียวเชือก
เขารักเราเพื่อเลือก.....หาญไม่
ระทดท้อทวงวันนั้นเพราะใคร
ตอนไปอย่าคืนมาชื่นชม

หากไม่ปองครองคู่สู่เรือนหอ
อย่าได้ก่อกรรมใดให้ชื่นชม
อดีตหลอนหลอกอย่าให้ชาตรม
แม้คำคมเคยคลั่งยังบาดทรวง

ไม่ขอพบสบพิศตรัสขอหักจิต
ไม่ขอคิดสนิทใหม่ไม่ท่วงทวง
ไม่ขอเพื่อพวงหลงคำลวง
ไม่ขอท่วงทวงสวาทที่ขาดลอย

ประพรพิชญ์ สังคหะ